

Els Salistes (Teatre Olesa)

Olesa de Montserrat

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Carrer Anselm Clavé, núm. 171-173
Alçada: 111

Coordenades:

Latitud: 41.54408
Longitud: 1.89279
UTM Est (X): 407651
UTM Nord (Y): 4599750

Classificació

Número de fitxa 08147 - 49
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Eclecticisme
Segle XX
Any 1923
Autoria de l'element: Josep Ros i Ros (arquitecte)
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla Especial de Protecció d'Olesa de M (14/06/94)
Número inventari Sí: IPA 18681
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat Privada
Titular: Associació de la Passió d'Olesa. Carrer Anselm Clavé, núm. 171-173
Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dl., 25/07/2011 - 02:00

Descripció

Edifici destinat a sala d'espectacles amb un cafè que es troba situat a l'entrada del vestíbul. Com element arquitectònic rellevant tant sols destaca la façana monumental de l'entrada, de caràcter historicista. Està formada per elements clàssics realitzats en estuc: s'estructura en tres portals acabats en arcs escarsers, i consta de diferents columnes geminades, d'ordre jònic, sobre basaments i, a la part superior, un fris, una cornissa amb dentellons i un frontó central. La façana amaga la nau del teatre, un cos de planta rectangular situat a la part posterior, que té un interès arquitectònic molt limitat. L'interior del cafè ha volgut recrear l'ambientació característica de principis de segle XX.

Història

D'ençà de l'any 1901, quan s'inaugurà el Teatre del Círcol, hi havia dos teatres a Olesa on es representava la Passió. El primer i més antic era el Teatre Principal (del 1847), mentre que al Teatre del Círcol hi havia un altre grup d'actors aficionats entre els que hi havia alguns "dissidents" de l'anterior. A l'entorn de 1918 el Teatre Principal va tancar, però al cap de poc els partidaris d'Alfons Sala, diputat de Terrassa (d'aquí el sobrenom de "Salistes"), obriren un altre local al costat del Círcol amb el nom de Teatre Olesa on també s'hi representava la Passió. El projecte arquitectònic és datat al 7 de Febrer de 1923 i el signa l'arquitecte municipal: Josep Ros i Ros. El local tenia una capacitat de 1.200 butaques aproximadament. L'escenari tenia diversos escotillons i estava dotat d'un quadre de llums molt complet. El nom oficial era Casino Recreatiu Olasanès, i eren molt populars les festes i espectacles que s'hi organitzaven. L'entitat va potenciar també la música, l'esport i el teatre en general, tot formant una companyia teatral i un cor. Més tard aquesta societat va entrar en declivi i actualment el local és propietat del Patronat de la Passió.

Pel que fa a l'obra de la Passió es va seguir representant per duplicat fins el 1936. Després de la Guerra Civil la Passió va continuar només en el Teatre Olesa. És a partir d'aquest moment que l'espectacle va prendre una gran volada fins al punt que, amb un moviment d'unes 400 persones a dalt de l'escenari, el teatre resultava clarament insuficient. És per això que, després d'haver retornat a l'antic teatre del Círcol, es va decidir enderrocar-lo i construir un nou teatre al mateix lloc. L'any 1952 començava a funcionar el Gran Teatre de la Passió, que el 1983 va ser destruït per un incendi. Pel que fa al Teatre Olesa en l'actualitat està tancat i fora d'ús.

Bibliografia

FUSTÉ, Ramon; GALLOFRE, Isidre (1980). Inventari de protecció del patrimoni cultural europeu. Arxiu històric COAC.

GONZÁLEZ BASCHWITZ, José; OBRADORS, Xavier (2006). Pla Especial de Protecció i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic d'Olesa de Montserrat. Ajuntament d'Olesa de Montserrat. Fitxa B-27

MARTÍNEZ NOGAREDA, E (2000). L'Abans. Olesa de Montserrat. Recull gràfic. 1875-1965. Ed. Efadós, p. 391-395

POVILL ADSERÀ, Joan (2004). La Passió d'Olesa vista per dintre (història d'un espectacle tradicional). Col·lecció vila d'Olesa, 11. Ajuntament d'Olesa de Montserrat; Publicacions de l'Abadia de Montserrat, p. 64-66

